

Som ovenfor udviklet troer jeg vel, at det kan være i Samfundets Interesse at lægge et fideicommissariff. Baand paa Jorder og herred opretholde store jorobesiddende Familier, men dertilmod seer jeg ikke, hvad Samfundets interesse der kan paakaldes for at forbyde at lægge saadant Baand paa Capitaler. Jeg vilde derfor have anseet det for heldigere, om Lovforslaget var gaaet til en virkelig Ophævelse af Lehn og Stambuse, selvfølgelig ikke ved Evang, men i Overensstemmelse med hvad der var foreslaaet i Grundlovsudkastets § 73, fremfor at fordrø en Substitution af Capital. Da der imidlertid ikke har vist sig nogen Stemning i Udvalget for at gaae denne Vej, og da Lovforslaget dog ikke kan føre til noget praktisk Resultat taar, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at opstille noget selvstændigt Forslag, sigtende hertil, men har ladet mig nøie med, sammen med flere ærede Medlemmer af Udvalget, at stille et Endringsforslag til § 6 samt et Forslag til en ny Paragraph for at gjøre det muligt eller i alt Fald lettere at bevare ogsaa Jorden i den fideicommissbesiddende Families Haand.

Forinden vi gaae over til at behandle de enkelte Endringsforslag, skulle vi endnu bemærke, at der af enkelte Medlemmer af Udvalget er ytret Duffet om, at Erectionsbrevene for Majoraterne og de senere sig dertil sluttende Tillægsbestemmelser maatte blive foranstaltede udgivne i Trykken ved Regjeringens Foranstaltning. Medens andre Medlemmer nære nogen Tvivl, om dette vilde være stemmende med disse Documenters Charakter, og derfor henstille det til Regjeringens Discretion, slutte de sig dertilmod til hine Medlemmer Duffet om at see de Bestemmelser offentliggjorte, der i de enkelte Erectionsbreve ere trufne til Fordeel for Gudsnes Bønder, sjøndt man vel antager, at de, hvem det interesserer, vilde kunne erholde Afskrift af de enkelte Erectionsbreve i Ministeriet, eller, hvis de ere thingløste, Udskrift af Retsprotocollen.

De Endringsforslag, som nedenfor omtales, ere, forsaavidt ikke Andet er særlig bemærket, stillede af hele Udvalget, af nogle

Medlemmer dog kun subsidiaert, idet de foretrække Forslagets Forkastelse. Man skal nu tillade sig nogle Ytringer om de enkelte, forsaavidt de ikke indlyse af sig selv. Blotte Sprogændringer har Udvalget meent ikke at burde indlade sig paa, da Forslaget neppe kommer til endelig Forhandling.

Til § 1.

Det væsentligste af de her til stillede Forslag, nemlig det under Nr. 2, er omtalt ovenfor.

Til § 3.

Udvalget har troet, at der bør værnes noget mere om Arvingernes og Pauthavernes Interesser og har derfor foreslaaet, de els at der altid skal gives nærmeste Successor, særlig Underretning, de els at Underretningen gennem Aviserne til de andre Interesserede bør gjentages tre Gange. Man har derhos meent at burde tydeliggjøre, at det er selve Besidderen, hvem det paahviler at træffe disse Foranstaltninger. (Nr. 5.)

Til § 4.

Det er selvfølgelig af den yderste Vigtighed, at de Former med Hensyn til Indkaldelsen, som § 3 foreskriver, ere iagttagne, da ellers den hele Transaction mulig vil kunne omstødes. Af denne Grund, og da det i sig er urimeligt, at Rævnet skulde foretage en Forretning, som strax kunde sees at ville blive unyttig, har man foreslaaet, at Rævnet, inden det skrider til den, burde undersøge det omhandlede Punkt. Ganske vist vil herved ikke opnaaes fuld Sikkerhed, da Rævnets Afgjærelse jo ikke kan være bindende for Domstolene, hvis den hele Overdragelse senere skulde blive angreben; men da det formelle Punkt er temmelig simpelt og ikke let vil frembyde Tvivl, synes der dog i den under Nr. 6 foreslaaede Bestemmelse, i Forbindelse med den Control af dette Punkt, som det forudsættes, at Justitsministeriet anstiller, naar Sagen kommer for det, at ligge en efter Omstændighederne tilstrækkelig Garant. Naturligvis er det især vigtigt Forudsættningen, at Besidderen, naar han ikke er tilfreds med Rævnets Afgjærelse af det formelle Punkt, har Recurs til Justitsministeriet, ligesom ogsaa til Domstolene.